

ÄNDRINGSFÖRSLAG 001-001

från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Betänkande**Sarah Ludford****A7-0198/2010**

Rätt till tolkning och översättning i brottmål

Förslag till direktiv (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR*till initiativet från en grupp av medlemsstater
-----**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV****om rätt till tolkning och översättning i brottmål**EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.2 b,

■

med beaktande av Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Republiken Estlands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens, Storhertigdömet Luxemburgs, Republiken Ungerns, Republiken Österrikes, Republiken Portugals, Rumäniens, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges initiativ,

*efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,*i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999, särskilt punkt 33, bör principen om ömsesidigt erkännande bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom **■** unionen, *eftersom ett stärkt ömsesidigt erkännande av rättsliga*

* Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen **■**.

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den

avgöranden och domar och den nödvändiga tillnärmningen av lagar skulle underlätta samarbetet mellan myndigheterna och det rättsliga skyddet av personers rättigheter.

- (2) Den 29 november 2000 antog rådet i enlighet med slutsatserna från Tammerfors ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål¹. I inledningen till åtgärdsprogrammet anges att ömsesidigt erkännande ”bör göra det möjligt att förstärka samarbetet mellan medlemsstater, men också att förstärka skyddet av personers rättigheter”.
- (3) Genomförandet av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål förutsätter att medlemsstaterna har förtroende för varandras straffrättsliga system. Omfattningen av det ömsesidiga erkännandet är i hög grad beroende av en rad parametrar, bl.a. mekanismer till skydd för misstänkta rättigheter och gemensamma minimistandarder för att underlätta tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande.
- (4) Ömsesidigt erkännande kan bara fungera effektivt i en anda av tillit, där inte endast de rättsliga myndigheterna utan samtliga aktörer i den straffrättsliga processen likställer avgöranden av rättsliga myndigheter i andra medlemsstater med avgöranden som meddelas i den egna staten, vilket förutsätter förtroende inte bara för innehållet i den andra partens bestämmelser, utan också för tillämpningen av dem.
- (4a) I artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs rätten till en rättvis rättegång. I artikel 48 i stadgan garanteras respekt för rätten till försvar. Detta direktiv respekterar dessa rättigheter och måste genomföras i enlighet därmed.***
- (5) Även om ■ medlemsstater är parter i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, har erfarenheten visat att detta i sig inte alltid räcker för att skapa tillräckligt förtroende för andra staters straffrättsliga system.
- (5a) Stärkandet av det ömsesidiga förtroendet kräver ett mer konsekvent genomförande av de rättigheter och garantier som fastställs i artikel 6 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det kräver också att man, genom detta direktiv och andra åtgärder, inom Europeiska unionen vidareutvecklar miniminormer som fastställs i konventionen och stadgan om de grundläggande rättigheterna.***
- (6) Artikel 82.2 i fördraget föreskriver antagande av i medlemsstaterna tillämpliga minimiregler för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domar och avgöranden av rättsliga myndigheter samt samarbete mellan polis- och domstolsmyndigheter i brottmål med en gränsöverskridande dimension. I artikel 82.2 b anges ”personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet” som ett av de områden på vilka minimiregler kan fastställas.
- (7) Gemensamma minimiregler bör leda till ökat förtroende för alla medlemsstaters straffrättsliga system, vilket i sin tur bör bidra till ett effektivare rättsligt samarbete i en

¹ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

anda av ömsesidigt förtroende. Sådana gemensamma minimiregler bör tillämpas i fråga om tolkning och översättning i brottmål.

- (7a) *Den 30 november 2009 antog rådet färdplanen för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden¹. I färdplanen förespråkas en gradvis utveckling och begärs att åtgärder vidtas beträffande rätten till översättning och tolkning (åtgärd A), rätten till information om rättigheter och åtalspunkter (åtgärd B), rätten till juridisk rådgivning och rättshjälp (åtgärd C), rätten till kommunikation med släktingar, arbetsgivare och konsulära myndigheter (åtgärd D) och särskilda skyddsåtgärder för utsatta misstänkta eller åtalade personer (åtgärd E).*
- (7b) *I Stockholmsprogrammet, som antogs den 10 december 2009, välkomnade Europeiska rådet färdplanen och införlivade den i Stockholmsprogrammet (punkt 2.4). Europeiska rådet underströk att färdplanen inte är uttömmande genom att uppmana kommissionen att undersöka ytterligare inslag i de processuella minimirättigheterna för åtalade och misstänkta personer och bedöma om andra frågor, till exempel frågan om presumtion för oskuld, behöver diskuteras för att förbättra samarbetet på detta område.*
- (7c) *Detta direktiv avser åtgärd A i färdplanen. Det innehåller gemensamma miniminormer som bör tillämpas i fråga om tolkning och översättning i brottmål för att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna.*
- (7d) *Detta direktiv stöder sig på förslaget till rådets rambeslut om rätt till tolkning och översättning av väsentliga handlingar i brottmål², vilket lades fram av kommissionen i juli 2009, och förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål³, vilket lades fram av kommissionen i mars 2010.*
- (8) Rätten till tolkning och översättning för personer som inte förstår förfarandespråket följer av artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, såsom dessa bestämmelser har *tolkats* i rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Bestämmelserna i detta direktiv underlättar tillämpningen av dessa rättigheter i praktiken. Detta direktiv avser därför att garantera en misstänkt eller anklagad person rätten till tolkning och översättning i brottmål för att säkra vederbörandes rätt till en rättvis rättegång.
- (9) De rättigheter som föreskrivs i detta direktiv bör även tillämpas, *såsom nödvändiga uppföljningsåtgärder*, på *verkställandet* av en europeisk arresteringsorder inom de gränser som föreskrivs av detta direktiv. De verkställande medlemsstaterna bör sörja för att den eftersökta person som inte förstår eller talar förfarandespråket får detta tolkat och översatt, och de bör stå för kostnaderna för detta.
- (9a) *I vissa medlemsstater kan relativt lindriga överträdelser, exempelvis trafikförseelser som begås i stor skala, få till följd att en behörig myndighet som inte är en domstol behörig att handlägga brottmål utdömer en påföljd, exempelvis till följd av en trafikkontroll. I sådana situationer vore det orimligt att kräva att de behöriga myndigheterna ska kunna respektera samtliga rättigheter i enlighet med detta direktiv. I de fall där medlemsstaternas lagar föreskriver att en påföljd för lindriga förseelser*

¹ EUT C 295, 4.12.2009, s. 1.

² KOM(2009)0338, 8.3.2009.

³ KOM(2010)0082.

kan utdömas av en myndighet som inte är en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och där en sådan påföljd kan överklagas till en sådan domstol, ska detta direktiv därför endast gälla de förfaranden som genomförs vid den domstolen till följd av ett sådant överklagande.

(10) ■ Detta direktiv bör garantera att ■ kostnadsfritt och *lämpligt* språkligt stöd *tillhandahålls, som gör att misstänkta och anklagade personer som inte talar eller förstår förfarandespråket fullt ut kan utöva rätten att försvara sig och garanterar att förfarandena går rättvist till.*

(10a) *Den misstänkta eller anklagade personen bör utan dröjsmål få tolkning. I vissa fall kan tolkningen tillhandahållas med en viss fördröjning utan att detta utgör en överträdelse av kravet på att tolkning ska tillhandahållas utan dröjsmål, så länge fördröjningen är skälig under de rådande omständigheterna.*

(10b) *Kommunikation mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde bör tolkas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Den misstänkte eller anklagade bör bl.a. för sitt juridiska biträde kunna förklara sin version av händelserna, påpeka när han är oense med ett uttalande och göra sitt juridiska biträde uppmärksam på fakta som bör läggas fram till hans försvar.*

(10c) *För att möjliggöra förberedandet av försvaret bör kommunikationen mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde i direkt samband med ett förhör eller en förhandling under förfarandena eller i samband med ett överklagande eller andra förfarandemässiga tillämpningar, exempelvis rörande frigivande mot borgen, tolkas i de fall där detta är nödvändigt för att garantera att förfarandena går rättvist till.*

(10d) *Medlemsstaterna bör se till att det finns ett förfarande eller system för att kontrollera huruvida den misstänkte eller anklagade förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp. Genom ett sådant förfarande eller system ska behörig myndighet på lämpligt sätt, t.ex. genom att den misstänkte eller anklagade tillfrågas, kontrollera huruvida vederbörande förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp.*

(10e) *I enlighet med detta direktiv bör tolkning och översättning tillhandahållas på den misstänkta eller anklagade personens modersmål eller ett annat språk som denne förstår och som gör att denne fullt ut kan utöva rätten att försvara sig och garanterar att förfarandena går rättvist till.*

(10f) *Den respekt av rätten till tolkning och översättning som föreskrivs i detta direktiv bör inte äventyra någon annan processuell rättighet som fastställs i nationell rätt.*

■
(11a) *Medlemsstaterna bör se till att det går att kontrollera om den tolkning och översättning som tillhandahålls varit tillräcklig, när de behöriga myndigheterna uppmärksammas på problem i specifika fall.*

(12) *Den misstänkte eller anklagade eller den person som omfattas av förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder bör ha rätt att överklaga beslut om att det inte finns något behov av tolkning, i enlighet med de förfaranden som*

fastställs i nationell rätt. Denna rättighet innebär inte att medlemsstaterna är skyldiga att ha ett särskilt system eller klagomålsförfarande genom vilket ett sådant beslut kan överklagas, och bör inte äventyra de tidsfrister som gäller för verkställighet av en europeisk arresteringsorder.

(12a) Om tolkningens kvalitet anses vara otillräcklig för att garantera rätten till en rättvis rättegång bör de behöriga myndigheterna kunna ersätta den utsedda tolken.

I

(14) Skyldigheten att visa särskild hänsyn mot anklagade eller misstänkta som befinner sig i en potentiellt svag position, särskilt på grund av fysiska funktionsnedsättningar som påverkar deras förmåga att effektivt meddela sig med omvärlden, är en förutsättning för en korrekt rättskipning. Åklagarmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och domstolar bör därför se till att dessa personer faktiskt kan utöva de rättigheter som anges i detta direktiv, t.ex. genom att vara uppmärksamma på varje potentiell sårbarhet som påverkar deras förmåga att följa förfarandet och göra sig förstådda och genom att vidta lämpliga åtgärder för att garantera dessa rättigheter.

(14a) När videokonferenser används för fjärrtolkning kan de behöriga myndigheterna använda sig av de verktyg som utvecklas inom ramen för europeisk e-juridik (exempelvis information om de domstolar som har videokonferensutrustning eller handböcker för detta ändamål).

(14b) Detta direktiv bör utvärderas mot bakgrund av de praktiska erfarenheter som görs. Vid behov bör det revideras för att förbättra de säkerhetsgarantier som fastställs i direktivet.

(15) För att kunna garantera ett rättvist förfarande är det nödvändigt att viktiga handlingar, eller åtminstone *relevanta* avsnitt i sådana handlingar, översätts för den misstänkta eller anklagade personen *i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv*. **I** Vissa handlingar bör *i detta hänseende* alltid betraktas som viktiga handlingar som *därför ska* översättas, såsom beslutet om att frihetsberöva personen, åtalet och eventuell dom. *Medlemsstaternas myndigheter kan själva, på eget initiativ eller på begäran av den misstänkta eller den anklagade personen eller av dennes juridiska biträde, avgöra vilka andra handlingar som är viktiga för att garantera att förfarandena går rättvist till och som därför också bör översättas.*

I

(16a) Medlemsstaterna bör underlätta tillgången till nationella databaser med information om juridiska översättare och tolkar i de fall det finns sådana databaser. Särskild uppmärksamhet bör i detta sammanhang ägnas målsättningen att ge tillgång till befintliga databaser genom e-juridikportalen, i enlighet med handlingsplanen för europeisk e-juridik av den 27 november 2008¹.

(16b) Detta direktiv bör fastställa minimiregler. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att utvidga de rättigheter som fastställs i detta direktiv för att erbjuda en högre skyddsnivå även i situationer som inte uttryckligen behandlas i detta direktiv. Skyddsnivån bör aldrig vara lägre än de normer som anges i den europeiska konventionen om de mänskliga

¹ EUT C 75, 31.3.2009, s. 1.

rättigheterna eller stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom dessa tolkas i rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens domstol.

(18) *De bestämmelser* i detta direktiv *som* motsvarar rättigheter som garanteras av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna *eller av stadgan om de grundläggande rättigheterna bör tolkas och* tillämpas i konsekvens med *dessa rättigheter*, så som de utvecklats av relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna *och Europeiska unionens domstol*.

(19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att införa gemensamma miniminormer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som anges och definieras i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(19a) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland tillkännagivit sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

(19b) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar inte Danmark i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om rätt till tolkning och översättning i brottmål och förfaranden för verkställighet av en europeisk arresteringsorder.

2. Dessa rättigheter gäller för var och en från det att vederbörande, *genom ett officiellt meddelande eller på annat sätt*, medvetandegörs av en medlemsstats behöriga myndigheter om att han är misstänkt eller anklagad för att ha begått ett brott till dess att förfarandena avslutas, vilket underförstått betyder det slutgiltiga avgörandet i frågan huruvida den misstänkta eller anklagade har begått brottet, *inbegripet, i tillämpliga fall, under rättegång och i väntan på beslut om ett eventuellt överklagande*.

3a. I de fall där medlemsstaternas lagar föreskriver att en påföljd för mindre förseelser kan utdömas av en myndighet som inte är en domstol behörig att handlägga brottmål, och där en sådan påföljd kan överklagas till en sådan domstol, ska detta direktiv endast gälla de förfaranden som genomförs vid den domstolen till följd av ett sådant överklagande.

3b. Detta direktiv påverkar inte de bestämmelser i nationell lagstiftning som avser närvaron av ett juridiskt biträde under alla skeden av brottmålsförfarandet, och det påverkar inte heller de bestämmelser i nationell lagstiftning som avser den misstänkta eller anklagade personens tillgång till handlingar i samband med brottmål.

Artikel 2

Rätt till tolkning

1. Medlemsstaterna ska se till att en misstänkt eller anklagad som inte förstår eller talar förfarandespråket **utan dröjsmål** får tolkning under det straffrättsliga förfarandet inför utredande myndigheter och domstolar, inbegripet under polisförhör, under alla domstolsförhandlingar och under eventuella nödvändiga interimistiska förfaranden .

2. I de fall där detta är nödvändigt för att garantera att förfarandena går rättvist till ska medlemsstaterna se till att tolkning erbjuds för kommunikationen mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde i direkt samband med ett förhör eller en förhandling under förfarandena eller i samband med ett överklagande eller andra förfarandemässiga tillämpningar.

2a. Rätten till tolkning ska inbegripa stöd till personer som lider av hörselnedsättning eller talsvårigheter.

3. Medlemsstaterna ska se till att det **finns ett förfarande eller system för att kontrollera** huruvida **den misstänkte eller anklagade** förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp.

4. Medlemsstaterna ska se till att **den misstänkte eller anklagade**, i enlighet med **de förfarandena som fastställs i nationell rätt, har rätt att överklaga** ett beslut om att det inte finns något behov av tolkning **och, i de fall där tolkning har tillhandahållits, har möjlighet att klaga över att tolkningens kvalitet är otillräcklig för att garantera att förfarandena går rättvist till.**

4a. När det är lämpligt kan teknik såsom videokonferenser eller kommunikation per telefon eller via Internet användas, såvida tolken inte måste vara fysiskt närvarande för att garantera att förfarandena går rättvist till.

5. Vid förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder ska den verkställande medlemsstaten se till att dess behöriga myndigheter för var och en som omfattas av sådana förfaranden, och som inte förstår förfarandespråket, tillhandahåller tolkning i enlighet med denna artikel.

5a. Den tolkning som tillhandahålls i enlighet med denna artikel ska hålla tillräckligt hög kvalitet för att garantera att förfarandena går rättvist till, särskilt genom att garantera att den misstänkte eller anklagade i det aktuella brottmålet förstår vad vederbörande anklagas för och kan utöva rätten att försvara sig.

Artikel 3

Rätt till översättning av viktiga handlingar

1. Medlemsstaterna ska se till att en misstänkt eller anklagad som inte förstår eller talar förfarandespråket **inom rimlig tid** får **en skriftlig översättning** av alla handlingar som är viktiga för att garantera **att vederbörande kan utöva rätten att försvara sig och för att garantera att förfarandena går rättvist till.**

2. Till viktiga handlingar hör beslut om frihetsberövande, åtalet samt eventuell dom.
3. *De behöriga myndigheterna ska besluta om någon annan handling är viktig i det specifika ärendet.* Den misstänkte eller anklagade eller dennes juridiska ombud kan ge in en motiverad ansökan *i detta hänseende.*
 - 3a. *Avsnitt i viktiga handlingar som inte är relevanta för att den misstänkte eller anklagade ska förstå vad denne anklagas för behöver inte översättas.*
4. Medlemsstaterna ska se till att *den misstänkte eller anklagade*, i enlighet med *de förfaranden som fastställs i nationell rätt*, har rätt att överklaga ett beslut om att det inte finns något behov av översättning av handlingar eller avsnitt i handlingar och, i de fall där översättning har tillhandahållits, har möjlighet att klaga över att översättningens kvalitet är otillräcklig för att garantera att förfarandena går rättvist till.
5. Vid förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder ska den verkställande medlemsstaten se till att dess behöriga myndigheter för var och en som omfattas av sådana förfaranden, och som inte förstår det språk på vilket den europeiska arresteringsordern är upprättad, eller till vilket den har översatts av den utfärdande medlemsstaten, tillhandahåller en *skriftlig* översättning av denna handling.
6. *Som ett undantag från de allmänna reglerna i punkterna 1, 2, 3 och 5* kan en muntlig översättning eller en muntlig sammanfattning av de handlingar som avses i denna artikel tillhandahållas i stället för en skriftlig översättning, *under förutsättning att en sådan muntlig översättning eller muntlig sammanfattning inte inverkar på att förfarandena går rättvist till.*
7. *Varje avsägelse av rätten till översättning av sådana handlingar som avses i denna artikel bör förutsätta att den misstänkte eller anklagade dessförinnan har fått juridisk rådgivning eller på annat sätt har fått full insikt om konsekvenserna av denna avsägelse, samt att avsägelsen är entydig och har lämnats frivilligt.*
 - 7a. *Översättning som tillhandahålls i enlighet med denna artikel ska hålla tillräckligt hög kvalitet för att garantera att förfarandena går rättvist till, särskilt genom att garantera att den misstänkte eller anklagade i det aktuella brottmålet förstår vad vederbörande anklagas för och kan utöva rätten att försvara sig.*

Artikel 4

Kostnader för tolkning och översättning

Medlemsstaterna ska täcka de tolknings- och översättningskostnader som uppstår genom tillämpning av artiklarna 2 och 3, oavsett resultatet av förfarandena.

Artikel 5

Tolkningens och översättningens kvalitet

1. Medlemsstaterna ska vidta konkreta åtgärder för att se till att den tillhandahållna tolkningen och översättningen håller *den* kvalitet som krävs enligt artiklarna 2.6 och 3.8.
2. *För att verka för en tillräcklig tolkning och översättning och en fungerande tillgång till dem ska medlemsstaterna överväga att upprätta ett eller flera register över självständiga översättare och tolkar som har lämpliga kvalifikationer. När ett sådant eller flera sådana*

register upprättats ska det eller de tillgängliggöras för juridiska biträden och relevanta myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska se till att tolkar och översättare är skyldiga att iakttä tystnadsplikt i fråga om den tolkning och översättning som tillhandahållits i enlighet med detta direktiv.

Artikel 5a Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheten i rättslig organisation i Europeiska unionen ska medlemsstaterna kräva att de ansvariga för utbildning av domare, åklagare och övrig personal inom domstolsväsendet som deltar i straffrättsliga förfaranden särskilt uppmärksammar de särskilda förhållanden som gäller vid kontakt via tolk för att garantera effektiv och ändamålsenlig kommunikation.

Artikel 5b Inspelningar

Om en utredande eller rättslig myndighet förhör den misstänkte eller anklagade med hjälp av en tolk i enlighet med artikel 2, om en muntlig översättning eller en muntlig sammanfattning av viktiga handlingar tillhandahålls i enlighet med artikel 3.6, eller om en avsägelse av rättigheter föreligger i enlighet med artikel 3.7 ska medlemsstaterna se till att det uppmärksammas att dessa omständigheter föreligger, vilket ska ske med den inspelningsmetod som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 6 Klausul om bevarande av skyddsnivån

Ingenting i detta direktiv ska ses som en begränsning av eller ett avsteg från rättigheter och rättssäkerhetsgarantier som eventuellt följer av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, *av stadgan om de grundläggande rättigheterna*, enligt andra relevanta bestämmelser i internationell rätt eller enligt lagstiftningen i medlemsstater som erbjuder en högre skyddsnivå.

Artikel 7 Genomförande

1. Medlemsstaterna ska **sätta i kraft de lagar och andra författningar** som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ...*.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta direktiv införlivas med deras nationella rätt.
3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 8 Rapportering

* EUT: 36 månader efter det att detta direktiv har offentliggjorts i EUT.

Kommissionen ska senast den ... ** överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.

Artikel 9
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 9a
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordföranden

Ordföranden

** EUT: **48** månader efter det att detta direktiv har offentliggjorts i EUT.